

## Î N C H E I E R E

03 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:  
Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Valentina Clevadî  
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ristin-Lux”, reprezentată de avocatul Dinu Brașoveanu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Ristin-Lux” împotriva lui Ghenadie Modîrcă cu privire la constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și obligarea restituirii obiectului contractului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ristin-Lux”, și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 mai 2014, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

### c o n s t a t ă:

La 10 martie 2014, SRL „Ristin-Lux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ghenadie Modîrcă cu privire la constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și obligarea restituirii obiectului contractului.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 22 august 2013, între SRL „Ristin-Lux”, în calitate de vânzător și Modîrcă Ghenadie, în calitate de cumpărător, a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, având ca obiect de reglementare vânzarea-cumpărarea autoturismului de model „BMW X5”, cu n/î K RI 033, anul producerii 2008, nr. caroserie WBAFF410X0L118941.

Susține reclamantul că în temeiul contractului menționat, s-a obligat să predea automobilul menționat în proprietatea cumpărătorului Modîrcă Ghenadie, care la rândul său s-a obligat să preia automobilul și să achite prețul acestuia în mărime de 85 000 lei.

Menționează că pîrîtul nu și-a executat integral obligațiunile asumate prin contract, deoarece, nu a achitat prețul convenit, iar în baza actului de primire-predare din 22 august 2013 și a facturii Seria HC 0725734 din 22 august 2013, Modîrcă Ghenadie a preluat obiectul contractual de la vânzător, ulterior ducând în eroare vânzătorul în privința plății.

Astfel, consideră că este în drept să declare rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare întocmită la data de 22 august 2013, încheiat între societatea și Ghenadie

Modîrcă, prin care a fost înstrăinat autoturismul de model „BMW X5”, cu n/î K RI 033, anul producerii 2008, nr. caroserie WB AFF410X0L118941.

Indică că în temeiul art. 735 alin.(1) din Cod civil, prin declarația nr. 11/13 din 11 februarie 2013, a solicitat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare în legătură cu neexecutarea esențială din cauza părții ce nu execută, iar dovada recepționării este avizul poștal returnat în adresa societății.

Invocă că din momentul în care declarația de rezoluțiune previne celeilalte părți, contractul încetează și toate părțile contractului sunt eliberate de obligația de a executa prestațiile datorate în temeiul contractului, totodată, părțile urmează să restituie prestațiile și veniturile obținute.

Insistă că din cauza neexecutării de către pârât a obligației de plată, s-a confruntat cu unele probleme financiare, iar luând în considerație scurgerea unei perioade îndelungate și calculul fluctuațiilor valutare pe piața a Republicii Moldova, societatea nu mai are interesul de a-și recupera costul automobilului potrivit contractului, punându-se la baza faptul constatării premiselor de rezoluțiune și modalitatea de întoarcere a bunului la vânzător.

Solicită constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare din 22 august 2013 și restituirea în proprietatea SRL „Ristin-Lux” a automobilului de model „BMW X5” cu nr./î KRI 033, anul producerii 2008, nr. caroseriei WB AFF410X0L118941.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 martie 2014, a fost aplicat sechestru pe automobilul de model „BMW X5” cu n/î KRI 033, anul producerii 2008, nr. caroseriei WB AFF410X0L118941 și eliberat titlu executoriu pentru executarea încheierii.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 mai 2014, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, fiind ridicat sechestru aplicat în baza încheierii pe automobilul de model „BMW X5” cu n/î KRI 033, anul producerii 2008, nr. caroseriei WB AFF410X0L118941.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către SRL „Ristin-Lux” și menținută hotărârea primei instanțe .

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 643, art. 725 din Cod civil, care reglementează efectele executării și factorii care influențează interpretarea contractului, și indică că la interpretarea contractului se va ține cont de natura lui, de circumstanțele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părți sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la și după încheiere contractului, precum și de uzanțe.

Cu referire la normele citate și luând în considerație faptul că la data de 22 august 2013, a fost întocmit actul de predare primire a autoturismului, precum și factura Seria HC nr. 0725734, prin care se confirmă cu certitudine faptul transmiterii automobilului, cât și efectuarea plății în avans la acel moment, fapt ce atestă că atât vânzătorul, cât și cumpărătorul Modîrcă Ghenadie și-au executat obligațiunile contractuale asumate prin contractul de vânzare-cumpărare din 22 august 2013.

La 03 aprilie 2015, SRL „Ristin-Lux”, reprezentat de avocatul Dinu Brașoveanu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în considerație că, de fapt, întreprinderea este o persoană juridică, și respectiv, executarea de plată urma a fi efectuată prin transferul bancar la contul societății cu eliberarea documentului de confirmare a achitării, iar în cazul în care intimatul nu a anexat la materialele pricinii dovada achitării prețului pentru obiectul contractului, se constată neexecutarea obligației contrar art. 643 din Cod civil.

La fel, indică că instanțele inferioare la emiterea hotărârii eronate au constatat că în cadrul acestei tranzacții s-a eliberat factură fiscală, deoarece, de fapt, o factură de expediție care reprezintă intenția părților de a încheia o tranzacție cu reflectarea în aceasta a datelor referitoare la tranzacție, inclusiv informației despre costul obiectului.

Insistă că factura de expediție reprezintă doar un act, care face dovada expedierii mărfii de la furnizor la beneficiar, însă, nu și faptul achitării prețului, iar în speță autovehiculul a fost eliberat sub încrederea eșuată ulterior, iar conform unei înțelegeri prețul urma a fi achitat după semnarea contractului, pe când, din motive iraționale expuse în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, prețul obiectului litigiului nu a fost achitat nici până la data examinării cauzei.

Consideră că instanța de apel la emiterea deciziei eronate a concluzionat lipsa înscrisurilor care să confirme cu certitudine că automobilul a fost transmis fără a fi executată obligația de plată, deoarece, această concluzie este lipsită de sens, or, societatea se află în imposibilitatea de a prezenta asemenea înscrisuri.

Indică că careva probe, din care s-ar deduce împrejurarea expusă în contractul de vânzare-cumpărare din 22 august 2013, și anume transmiterea mijloacelor bănești la materialele dosarului lipsesc, or, în cazul în care întreprinderea încasa aceste sume bănești, era obligată prin prisma normelor legale să emită careva acte de strictă evidență.

La 27 mai 2015, Modîrcă Ghenadie, reprezentat de avocatul Mocanu Valentin, a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat respingerea lui ca fiind inadmisibil. Indică intimatul că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 17 decembrie 2014, a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, pe când argumentele recurentului sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Ristin-Lux”, reprezentat de avocatul Dinu Brașoveanu, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Ristin-Lux”, reprezentat de avocatul Dinu Brașoveanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Ristin-Lux”, reprezentat de avocatul Dinu Brașoveanu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Ristin-Lux”, reprezentat de avocatul Dinu Brașoveanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Ristin-Lux”, reprezentat de avocatul Dinu Brașoveanu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva